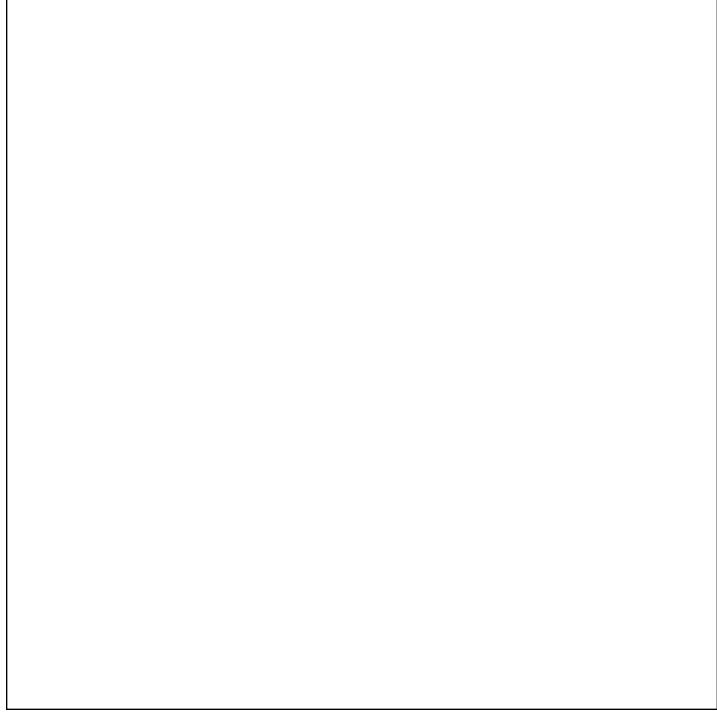

(uten bilder)

✎ Ursula Natula
🔒 Catherine Groenewald
📧 Leyla Tekül
🗣️ tyrkisk / nynorsk
📖 nivå 4

Büyükanemim muzları
Bestemors bananar

Barnebøker for Norge

barnebok.no

Büyükanemim muzları / Bestemors

bananar

Skrevet av: Ursula Natula

Illustrert av: Catherine Groenewald

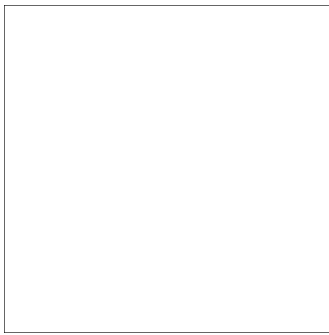
Oversatt av: Leyla Tekül (tr), Espen Stranger-
Johannessen, Martine Rørstad Sand (m)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebok.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

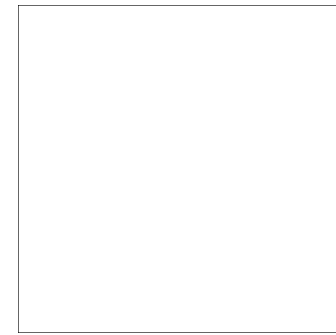
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Büyükannemin bahçesinde bütün güzel meyvelerden vardı. Ama en iyileri muzlardı. Büyükannenin bir çok torunu olduğu halde beni özellikle sevdiğini gizliden gizliye biliyordum. Beni sık sık evine davet ederdi. Hatta benimle küçük sırlarını da paylaşırdı. Benimle paylaşmadığı bir sırrı vardı : muzları nerede olgunlaştırdığı.

...

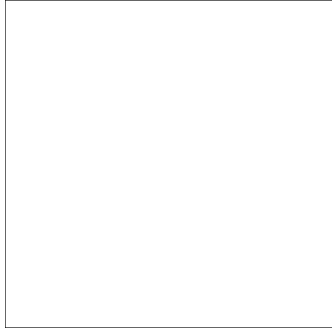
Kjøkkenhagen til bestemor var full av durra, hirse og maniok. Men best av alt var bananane. Sjølv om bestemor hadde mange barneborn, visste eg i all løyndom at eg var favoritten hennar. Ho inviterte meg ofte heim til seg. Ho fortalde meg òg små løyndomar. Men det var éin løyndom ho ikkje delte med meg: kor ho mogna bananane.

O akşam annem babam ve büyükannem toplanıp beni yanlarına çağırdılar. Ne diyeceklerini biliyordum. O gece yatağıma yattığımda bir daha hiç bir şey çalamayacağımı da biliyordum, ne büyükannemden, ne annemden, ne babamdan, ve tabii ki ne de herhangi bir kimseden.

...

Seinare den kvelden sende mor, far og bestemor bod etter meg. Eg visste kvifor. Då eg la meg til å sova den natta, visste eg at eg ikkje kunne stela igjen, ikkje frå bestemor, ikkje frå foreldra mine, og definitivt ikkje frå nokon andre.

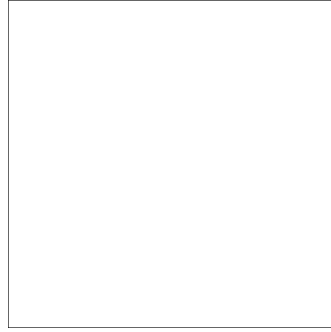
Bir gün Büyükkannem evinin dışında samandan yapılmış büyük bir sepet gördüm. Ne olduğunu sordüğümde sadece "Benim sihiri! Sepetim," dedi.

Sepetin yanında büyükkannemin zaman zaman ters yüz ettiği muz yaprakları vardı. Merak etmişim. "Bu

yapraklar ne işe yarar büyükkanne?" Tek aldığım cevap şuydu, "Onlar benim sihiri! Yapraklarım."

...

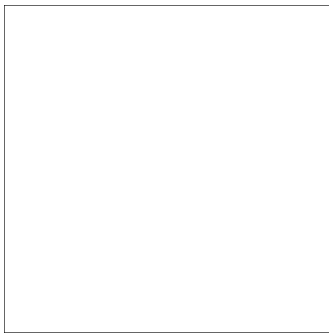
Ein dag sag eg ei stor sträkorg som stod plassert utanfor huset til bestemor. Da eg spurde kva ho var meint for, fekk eg saret: "Det er den magiske korga mi." Ved sida av korga var det fleire bananblad som bestemor snudde frå tid til annan. Eg var nysgjerrig: "Kva brukar du blada til, bestemor?" spurde eg. Det einaste saret eg fekk, var: "Dei er dei magiske blada mine."

Ertesi gün semt pazari günüydü. Büyükkannem hep erkenden uyanıp oğunlaşan muzları ve diğer meyveleri toplar pazara satmaya götürürdü. O gün onu ziyaret etmek için çok acele etmedim. Ama yakında nasılsa görecektim.

...

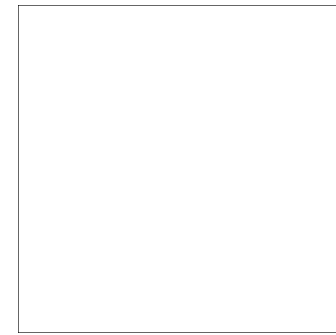
Neste dag var det marknadsdag. Bestemor stod tidleg opp. Ho tok alltid med modne bananar og manioke for å selja på marknaden. Eg skunda meg ikkje for å vitja henne den dagen. Men eg kunne ikkje vika unna henne veldig lenge.

Büyükannemi, muzları, muz yapraklarını, ve büyük saman sepetini izlemek çok ilginçti. Ama beni bir iki iş için anneme yolladı. “Büyükanne lütfen kalıp senin hazırlıklarını izleyeyim...” “İnadı bırak çocuğum, sana ne diyorsam onu yap,” diye ısrar etti. Bende hemen eve koştum.

...

Det var så interessant å sjå på bestemor, bananane, bananblada og den store stråkorga. Men bestemor sende meg av garde til mamma for eit ærend. “Bestemor, ver så snill, la meg få sjå på medan du førebur ...” “Ikkje ver så sta, jenta mi, gjer det du har vorte bede om”, insisterte ho. Eg sprang av garde.

Sonraki gün, büyükannem bahçede sebze toplarken, gene gizlice muzlara bakmaya gittim. Aşağı yukarı hepsi olgunlaşmıştı. Dayanamayıp dört tanesini aldım. Yavaşça kapıya yaklaştığımda, büyükannemin dışarıda öksürdüğünü duydum. Hemen muzları elbisemde saklayıp yanından yürüyüp geçtim.

...

Neste dag medan bestemor var i kjøkkenhagen og plukka grønsaker, sneik eg meg inn og titta på bananane. Nesten alle var modne. Eg kunne ikkje la vera å ta ein klase med fire. I det eg lista meg mot døra, hørde eg bestemor hosta utanfor. Eg rekte så vidt å gøyma bananane under kjolen og gjekk forbi henne.

Geri döndüğümde büyükannem dişarıda oturuyordu ama görünürde ne sepet ne de muzlar vardı.

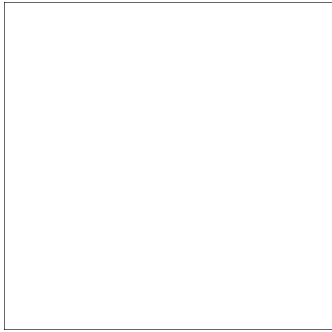
"Büyükanne, sepet nerede, muzlar nerede..." Ama

aldığım tek cevap şuydu, "Benim sihiri! yarımdeler." Çok

can sıkıcı bir durumdu.

...

Då eg kom tilbake, sat bestemor utanfor, men med verken korga eller banane. "Bestemor, kor er korga, kor er banane, og kor..." Men det einaste svarað eg fekk, var: "Dei er på den magiske staden min." Det var så skuffande!

Ertesi gün büyükannem annemi ziyarete geldiğinde

hemen onun evine koşup muzlara bir kez daha baktım.

Bir sürüsü olgunlaşmıştı. Birini alıp elbiseimin içine

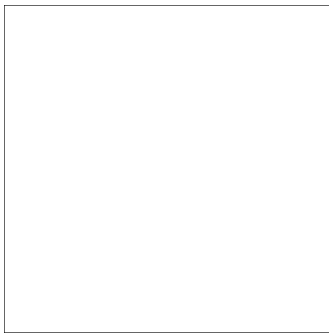
sakladım. Sepeti tekrar örttükten sonra evin arkasına

geçip onu gabucak yedim. Şimdiye kadar yediğim en

lezzetli muzdu.

...

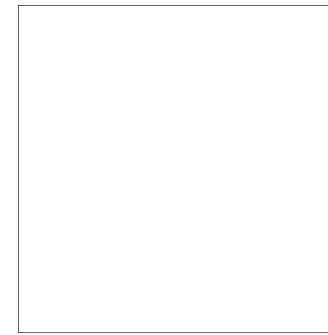
Neste dag, då bestemor kom for å vitja mor mi, skunda eg meg av garde til huset hennar for å sjekka banane ein gong til. Det var ein klasse veldig modne bananar der. Eg tok ein og gøymdde den i kjolen min. Etter at eg hadde dekt korga, gjekk eg bak huset og åt den fort. Det var den søtaste bananen eg nokosinne hadde smakt.

İki gün sonra, büyükannem beni yatak odasından bastonunu getirmeye gönderdi. Odanın kapısını açar açmaz olgunlaşmakta olan muzların keskin kokusunu duydum. İçerdeki odada büyükannenin büyük saman sepeti vardı. Eski bir battaniye ile örtülmüştü. Örtüyü kaldırıp o nefis kokuyu içime çektim.

...

To dagar seinare bad bestemor meg om å henta stokken hennar frå soverommet. Så snart eg opna døra, vart eg møtt av den sterke lukta av modne bananar. I det inste rommet var den store magiske stråkorga til bestemor. Han var godt gøymd av eit gammalt teppe. Eg løfta det og lukta på den vedunderlege angen.

Büyükannenin sesiyle irkildim. “Haydi, nerede kaldın? Çabuk bastonumu getir bana.” Hemen bastonunu ona yetiştirdim. “Neden gülümsüyorsun sen?” diye sordu büyükannem. O anda fark ettim ki onun sihirli yerinin sırrını keşfettiğim için hâlâ gülümsüyordum.

...

Stemma til bestemor skremde meg då ho ropte: “Kva held du på med?” “Skund deg og ta med stokken.” Eg skunda meg ut med stokken hennar. “Kva er det du smiler for?” spurde bestemor. Spørsmålet hennar fekk meg til å innsjå at eg enno smilte over oppdaginga av den magiske staden hennar.